

Lovforslag nr. L 150. Fremsat den 15. december 1988 af socialministeren (Aase Olésen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Indførelse af ungdomsydelse)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som ændret ved lov nr. 213 af 10. april 1987, lov nr. 391 af 10. juni 1987, lov nr. 870 af 23. december 1987, § 4 i lov nr. 128 af 12. marts 1988 og § 2 i lov nr. 353 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 40, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der kan ikke ydes hjælp til personer, der er under uddannelse eller er berettiget til ungdomsydelse efter afsnit III A. Socialministeren fastsætter dog nærmere regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.«

2. Efter afsnit III indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit III A

Ungdomsydelse

§ 49 a. Til unge under 20 år, der søger hjælp på grund af ledighed, udbetales ungdomsydelse mod beskæftigelse efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse. Det skal tilstræbes, at de unge får mulighed for at vælge mellem flere beskæftigelsestilbud.

Stk. 2. Beskæftigelsestilbuddet kan være ansættelse i et beskæftigelsesprojekt etableret efter reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. eller ansættelse i privat virksomhed med løntilskud efter reglerne i nævnte lov. Det kræves dog ikke, at pågældende har været ledig i 3 måneder forud for ansættelsen eller at arbejdstiden skal være overenskomstmæssig eller den sædvanlige ved tilsvarende arbejde.

Stk. 3. Unge under 20 år er berettiget til én ungdomsydelsesperiode, jf. § 49 c.

§ 49 b. Beskæftigelsen efter § 49 a skal have et sådant omfang, at den månedlige løn efter skat svarer til et gennemsnitligt kontanthjælpsniveau. Timelønnen følger reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Socialministeren fastsætter nærmere regler om det i 1. pkt. nævnte gennemsnitlige kontanthjælpsniveau.

§ 49 c. Der udbetales ungdomsydelse i indtil 5 måneder. Hvis den unge inden for denne periode får almindeligt lønnet arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes ungdomsydelsen og beskæftigelsen.

Stk. 2. Hvis den unge ikke efter 5 måneders forløb med ungdomsydelse har fået arbejde på det almindelige arbejdsmarked eller er startet på en uddannelse, kan der, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, ydes kontanthjælp efter afsnit III. Ungdomsydelsesperioden giver ikke i sig selv ret til hjælp efter reglerne for personer over 23 år. Unge, der uafhængigt af ungdomsydelsesperioden opfylder de almindelige betingelser i § 37 for at få hjælp efter reglerne for personer over 23 år, vil dog være berettiget hertil.

§ 49 d. Kommunalbestyrelsen kan supplere ordningen efter § 49 b med tilbud om uddannelse op til normal ugentlig arbejdstid. For sådan uddannelse udbetales til den unge en timesats beregnet på grundlag af den godtgørelse eller lignende, der sædvanligt ydes for uddannelse af pågældende art. Den ydelse, der udbetales

for deltagelse i uddannelse, indgår ikke i niveauberegningen efter § 49 b.

§ 49 e. Afgørelse om, hvorvidt en ung er omfattet af reglerne i dette afsnit, træffes af det sociale udvalg.«

3. I § 133, stk. 2, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Det samme gælder kommunens udgifter til løn, løntilskud og drift efter afsnit III A. Med hensyn til kommunens udgifter til uddannelse jf. § 49 d, ydes der i stedet et statstilskud svarende til tilskuddet efter § 23 a, stk. 4, i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Der kan ikke til kommunens udgifter efter afsnit III A ydes statstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder m.v.«

4. Efter § 139 indsættes:

»§ 139 a. Socialministeren fremsætter forslag om revision af afsnit III A inden udgangen af 1991.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1989.

§ 3

Unge under 20 år, der på tidspunktet for denne lovs ikrafttræden modtager kontanthjælp efter § 37, overgår til ungdomsydelse mod beskæftigelse. Dette gælder, hvis den unge er under 20 år ved førstkomende udbetaling af ungdomsydelse. Hvis den unge vil være fyldt 20 år inden da, omfattes pågældende ikke af ungdomsydelsesordningen, men fortsat af bistandslovens almindelige hjælpemuligheder.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I den socialpolitiske redegørelse, som var til debat i Folketinget den 26. januar 1988, blev behovet for en ekstra aktiverende indsats i forhold til kontanthjælpsmodtagere fremhævet. Samtidig blev det påpeget, at det var nødvendigt at harmonisere kontanthjælpsniveauet med niveauet for arbejdsløshedsdagpenge og lønnen på lavtlønsområdet.

De punkter i den socialpolitiske redegørelse, som vedrørte kontanthjælpsmodtagerne, blev behandlet i to udvalg.

De punkter, som kunne gennemføres inden for gældende lovgivning eller alene berørte Socialministeriets lovgivning, blev behandlet i et udvalg, hvori kommunerne var repræsenteret. Udvalget afgav rapport i juni 1988. Udvalgsarbejdet er fulgt op med fremsættelsen den 26. oktober 1988 af forslaget om ændring af lov om social bistand (ændring af reglerne om kontanthjælp), L 72.

De punkter, som ville kræve enten ændring eller præcisering af regler på Arbejdsministeriets område, blev behandlet i et embedsmandsudvalg med repræsentanter for Arbejdsministeriet, Finansministeriet og Socialministeriet.

De punkter, som dette udvalg behandlede, var:

1. en jobtilbudsordning for kontanthjælpsmodtagere i alderen 20-30 år,
2. udbygning af samarbejdet imellem kommunernes socialforvaltninger og arbejdsformidlingen og
3. anerkendelse af revalidenders optræning på det almindelige arbejdsmarked som arbejde i arbejdsløshedsforsikringslovens forstand.

Udvalget afgav rapport i september 1988.

Med hensyn til pkt. 2 blev der i september 1988 udsendt et cirkulære om mulighederne for samarbejde mellem kommunernes socialforvaltninger og arbejdsformidlingen.

Med hensyn til pkt. 3 indgår spørgsmålet i arbejdet i en arbejdsgruppe, som arbejdsministeren har nedsat.

Med hensyn til pkt. 1 viste udvalgets arbejde, at en jobtilbudsordning for den omhandlede persongrup-

pe ville blive så udgiftskrævende, at tanken herom måtte opgives.

I stedet finder regeringen, at et udgangspunkt kan være at sikre, at alle unge under 20 år, som melder sig som kontanthjælpsansøgere på grund af ledighed, får et tilbud om arbejde til »ungdomsydelse« i stedet for kontanthjælp.

Erfaringer og undersøgelser – bl.a. fra Socialforskningsinstituttet – tyder på, at der allerede efter 3 måneders ledighed typisk begynder at indtræde nogle negative virkninger i form af besvær med at strukturere tiden og dalende selvværdsfølelse.

De negative virkninger forstærkes, jo længere sammenhængende ledighedsperiode den pågældende har. Virkningerne kan medføre vanskeligheder med at tilpasse sig det almindelige arbejdsmarked.

Unge, som enten slet ikke har tilknytning til arbejdslivet eller kun har svag tilknytning hertil, er særligt udsatte for de omtalte negative virkninger af ledighed.

Det foreslås derfor, at ordningen skal gå ud på, at de unge slet ikke skal have mulighed for at få kontanthjælp, men straks have et tilbud om beskæftigelse.

Regeringen lægger vægt på, at de unge skal have adgang til at vælge imellem flere beskæftigelsesmuligheder.

Hvis en ung afslår tilbud om beskæftigelse efter den foreslåede ordning, er der ikke mulighed for, at den pågældende kan få kontanthjælp, jf. forslaget til § 40, stk. 2.

Det er kun unge, der søger hjælp på grund af ledighed, der skal omfattes af ordningen.

Unge, der er ledige på grund af sygdom eller falder ind under bistandslovens § 42, er ikke omfattet, og for disse gælder altså bistandslovens almindelige hjælpemuligheder.

Det er regeringens bestemte opfattelse, at tilrettelæggelse af ordningen for unge under 20 år i videst muligt omfang skal overlades til kommunerne.

Kommunerne har i forvejen opbygget en administration med hensyn til foranstaltninger i henhold til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., og arbejdsministeren har stillet forslag om en smidiggø-

relse af denne lov, som gør det muligt, at ansættelse i beskæftigelsesprojekt efter jobgarantien for unge kontanthjælpsansøgere, vil kunne gennemføres i henhold til denne lovs bestemmelser. Med hensyn til ansættelse i privat virksomhed med løntilskud foreslås det, at dette ligeledes kan ske efter reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge, bortset fra kravet om mindst 3 måneders ledighed før ansættelsen og om sædvanlig arbejdstid.

Tilbuddet om beskæftigelse med ungdomsydelse kan gives én og kun én gang. Hvis en ung, efter at have gennemført et jobtilbud efter denne ordning, ikke opnår arbejde, vil pågældende ikke længere falde ind under de foreslåede regler om ungdomsydelse, men under de almindelige regler i bistandsloven.

Hvis kommunen ønsker at fastholde en eller flere unge i det iværksatte jobtilbud ud over den periode på 5 måneder, som ungdomsydelsen efter forslaget skal strække sig over, må dette ske på de almindelige vilkår efter Arbejdsministeriets lovgivning eller i henhold til den foreslåede regel i bistandslovens § 138 a, stk. 2 (L 72).

Hvis den unge inden for jobgarantiperioden får almindeligt lønnet arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes lønnen og beskæftigelsen.

Ungdomsydelsens niveau efter skat skal svare til et gennemsnitligt kontanthjælpsniveau.

Timelønnen følger reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. I det omfang, denne timeløn med et ugentligt arbejdstimetal svarende til det normale på det pågældende område vil give en højere samlet løn efter skat (beregnet med et gennemsnitligt skattetræk) end det nævnte gennemsnitlige niveau, nedsættes det ugentlige arbejdstimetal, således at den samlede løn efter skat svarer til det nævnte niveau.

Jobgarantiordningen kan suppleres med tilbud om uddannelse. For at skabe den tilstrækkelige motivation til deltagelse i uddannelse, som ikke er lønnet som arbejde, udbetales for sådan uddannelse en timesats beregnet på grundlag af den godtgørelse eller lignende, som sædvanligt ydes for uddannelse af den pågældende art, f.eks. for erhvervsintroducerende kurser en forholdsmæssig andel af godtgørelsen på 686 kr. pr. uge. Denne ydelse indgår ikke i niveauberegningen.

Udgifter til ungdomsydelse refunderes som kontanthjælp, mens der ydes statstilskud til uddannelsesudgifter for indtil 5 timer pr. uge pr. elev.

Det ventes, at ca. 13.000 unge vil blive omfattet af ordningen i 1989, og at det i de følgende år vil blive ca. 18.000 pr. år.

Regeringen er indstillet på at nedsætte et udvalg, der skal drøfte socialpolitiske og arbejdsmarkeds-

mæssige forhold i forbindelse med ordningens gennemførelse og følge udviklingen med henblik på forslag til revision inden udgangen af 1991. I udvalget skal der være repræsentanter for Kommunernes Landsforeningen, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Arbejdsministeriet, Undervisningsministeriet og Socialministeriet.

Administrative konsekvenser.

De kommunale social- og sundhedsforvaltninger har i forvejen arbejde med unge, som nu får kontanthjælp. Ordningen med jobgaranti til unge under 20 år påregnes ikke alt i alt at medføre væsentlige administrative konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget skønnes at ville medføre merudgifter for det offentlige på 113 mill. kr. i 1989 og 102 mill. kr. i de følgende år. (1989 PL-niveau).

Oversigt over de samlede merudgifter:

	1989 (½ år)	1990
Udgift i nye ordning (løn, løntilskud, drift m.v.)	236	411
Udgifter til uddannelse (godtgørelse, drift)	31	54
Mindreudgift i eksisterende ordning (løn, løntilskud, drift m.v.)	58	230
Kontanthjælp sparet	96	133
Ialt merudgift (mill. kr.)	113	102

Med indregning af stigningen i skatteprovenuet bliver merudgiften i 1989 på 74 mill. kr. og i 1990 på 81 mill. kr.

Det bemærkes, at merudgiften er større i 1989 end i 1990 og de følgende år, hvilket skyldes at de unge, der er under 20 år ved lovens ikrafttræden, og som allerede er i kontanthjælpssystemet, efter forslagets § 3 kommer ind i ordningen og afvikler ungdomsydelsesperioden inden for det første halve år, mens aftrapningen i de eksisterende ikke-obligatoriske tilbud efter Arbejdsministeriets regler ikke forventes tilendebragt fuldt ud i det første halve år. Af samme grund er merudgiften efter skat relativt større i 1989 (½ år) end i 1990.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Det fastslås, at unge under 20 år, der søger kontanthjælp på grund af ledighed og derfor er berettiget til ungdomsydelse, i lighed med personer, der er under uddannelse, ikke er berettiget til kontanthjælp.

Til nr. 2

§ 49 a

Det foreslås, at kommunerne (kommunalbestyrelsen) får pligt til at sørge for, at unge under 20 år, der søger kontanthjælp på grund af ledighed, får ungdomsydelse mod beskæftigelse i stedet for kontanthjælp. Tilbuddet gives én gang.

Tilrettelæggelsen af beskæftigelsesordningen beror på kommunalbestyrelsernes egen bestemmelse, således at ordningen kan tilpasses efter de lokale forhold. Det forudsættes, at kommunerne bl.a. benytter de foranstaltninger, der kan iværksættes efter Arbejdsministeriets lovgivning om beskæftigelsesmuligheder for unge.

Det forudsættes, at de sociale myndigheder, der modtager kontanthjælpsansøgningerne fra de unge, foretager en vurdering af, om de alene er ramt af ledighed, eller om de har behov for andre støtteforanstaltninger, inden de kan udnytte et tilbud om beskæftigelse.

Det skal tilstræbes, at de unge får adgang til at vælge imellem flere forskellige beskæftigelsesmuligheder.

Til § 49 b

Erfaringerne fra nogle af de kommuner, som allerede har indført en lignende ordning, viser, at det kan være et problem, at lønnen på beskæftigelsesprojekterne efter de gældende regler kan være højere end den løn, som de unge realistisk kan ventes at få på det private arbejdsmarked efter endt jobtilbud.

For at opnå, at lønnen i ungdomsydelsesordningen gennemsnitligt efter skat svarer til det, de pågældende kunne have fået i kontanthjælp, og samtidig ligger under den løn, som er opnåelig på det »almindelige arbejdsmarked«, foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge arbejdstilbuddet således, at antallet af arbejdstimer med den gældende timeløn samlet giver en månedsløn efter skat, som svarer til et gennemsnitligt kontanthjælpsniveau. Tilsvarende gælder med hensyn til ansættelse i privat virksomhed med løntilskud.

Timelønnen følger de regler, der gælder efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Det foreslås, at socialministeren fastsætter nærmere regler om det nævnte gennemsnitlige kontanthjælpsniveau.

Til § 49 c

Det foreslås, at ungdomsydelsesordningen skal have en varighed på indtil 5 måneder. Den unge er berettiget til ungdomsydelse i en sammenhængende periode på 5 måneder, når den pågældende er under 20 år ved 1. udbetaling af løn.

Hvis den unge inden for denne periode får almindeligt arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes lønnen og beskæftigelsen. Den resterende del af ungdomsydelsesordningen bruges, hvis den unge søger om kontanthjælp igen inden det fyldte 20. år.

Hvis den unge bliver ledig efter afslutningen af perioden med ungdomsydelse, kan der ydes kontanthjælp, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Ungdomsydelsesperioden berettiger ikke i sig selv til, at kontanthjælp skal ydes efter reglerne for personer over 23 år. Hjælp efter disse regler kan dog ydes, hvis den unge opfylder de almindelige betingelser herfor, f.eks. ved at pågældende før start i ungdomsydelsesordningen har haft indtægter, der opfylder betingelserne i § 37, stk. 2, 3. pkt., som denne er foreslået udformet i L 72.

Til § 49 d

Hvis hensynet til en samlet løn svarende til et gennemsnitligt niveau nødvendiggør et lavere timetal end det normale, kan kommunalbestyrelsen supplere ordningen med tilbud om uddannelse op til normal egentlig arbejdstid. Der kan efter den foreslåede regel i nr. 3 ydes tilskud til uddannelsesudgifter for indtil 5 timer pr. uge pr. deltager svarende til uddannelsstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Der skal ikke betales almindelig arbejdstimeløn for sådan uddannelse, men af hensyn til de unges motivation foreslås det, at der udbetales en timesats for uddannelse beregnet på grundlag af den godtgørelse eller lignende, der normalt ydes for uddannelse af pågældende art. For at tilgodes motivationshensynet foreslås det, at »uddannelsesydelsen« ikke skal indgå i niveauberegningen efter § 49 b.

Til § 49 e

Medens ansvaret for ungdomsydelsesordningens etablering og nærmere indhold er kommunalbestyrelsens forudsættes visiteringen af de unge til ordningen at skulle være det sociale udvalgs ansvar.

Der vil derfor være mulighed for at klage over det sociale udvalgs afgørelse af, om en ung er omfattet af

reglerne i afsnit III A, (dvs. spørgsmålet, om den unges baggrund for at søge kontanthjælp hovedsagelig er mangel på arbejde), til de sociale klagemyndigheder efter reglerne i bilstandslovens § 15.

De øvrige dispositioner, der træffes i kommunen i forbindelse med ungdomsydelsesordningen, skønnes ikke egnede til klageadgang.

Til nr. 3

Det foreslås, at kommunernes udgifter til lønudgifter til de unge, løntilskud til private arbejdsgivere, løn til holdformænd, instruktører o. lign., materialer og andre driftsudgifter bortset fra uddannelsesudgifter i forbindelse med ungdomsydelsesordningen anmeldes til refusion efter reglerne i bilstandslovens § 133, stk. 2, 1. punktum. D.v.s., at udgifterne deles ligeligt mellem staten og kommunerne. Med hensyn til uddannelsesudgifter ydes der statstilskud til drift og

deltagergodtgørelse svarende til uddannelsestilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. for indtil 5 timer pr. uge pr. deltager. Uddannelse af et lignende omfang kendes fra eksisterende lokale ordninger.

Til nr. 4

Regeringen lægger vægt på, at ordningen følges nøje i begyndelsen, og det foreslås derfor, at loven tages op til revision inden udgangen af 1991.

Til § 3

Som en overgangsordning foreslås det, at unge, der er kommet ind i kontanthjælpssystemet, og er under 20 år ved lovens ikrafttræden, også skal omfattes af ordningen. De overgår til ungdomsydelse mod beskæftigelse, hvis de er under 20 år ved første udbetaling af ungdomsydelse.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som ændret ved lov nr. 213 af 10. april 1987, lov nr. 391 af 10. juni 1987, lov nr. 870 af 23. december 1987, § 4 i lov nr. 128 af 12. marts 1988 og § 2 i lov nr. 353 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 40, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der kan ikke ydes hjælp til personer, der er under uddannelse eller er berettiget til ungdomsydelse efter afsnit III A. Socialministeren fastsætter dog nærmere regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.«

§ 40. Ydelse af hjælp forudsætter, at såvel den, der søger hjælpen, som ægtefællen har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Dette kan f.eks. anses for godtgjort,

- 1) når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, eller det er atterteret af arbejdsformidlingen, at der ikke kan anvises pågældende arbejde,
- 2) når det er atterteret af en læge, at pågældende er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, eller at en fortsættelse af det hidtidige arbejde vil medføre risiko for forringelse af pågældendes helbred,
- 3) når pågældende ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde af hensyn til en uddannelse eller omskoling, der er begyndt eller fortsat efter tilskyndelse fra det sociale udvalg, jf. § 42,
- 4) når en forsørger ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde på grund af pasning af børn og det sociale udvalg ikke kan anvise anden pasningsmulighed, eller

- 5) når den ene ægtefælle er afskåret fra indtægtsgivende arbejde af en af de årsager, der er nævnt under nr. 1-3, og den anden ægtefælle i længere tid ikke har haft sådant arbejde, navnlig af hensyn til børnenes pasning.

Stk. 2. Der kan ikke ydes hjælp til personer, som er under uddannelse. Socialministeren fastsætter nærmere regler for, i hvilke særlige tilfælde der kan ydes hjælp uanset bestemmelsen i l. pkt.

2. Efter afsnit III indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit III A

Ungdomsydelse

§ 49 a. Til unge under 20 år, der søger hjælp på grund af ledighed, udbetales ungdomsydelse mod beskæftigelse efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse. Det skal tilstræbes, at de unge får mulighed for at vælge mellem flere beskæftigelsestilbud.

Stk. 2. Beskæftigelsestilbuddet kan være ansættelse i et beskæftigelsesprojekt etableret efter reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. eller ansættelse i privat virksomhed med løntilskud efter reglerne i nævnte lov. Det kræves dog ikke, at pågældende har været ledig i 3 måneder forud for ansættelsen eller at arbejdstiden skal være overenskomstmæssig eller den sædvanlige ved tilsvarende arbejde.

Stk. 3. Unge under 20 år er berettiget til én ungdomsydelsesperiode, jf. § 49 c.

§ 49 b. Beskæftigelsen efter § 49 a skal have et sådant omfang, at den månedlige løn efter skat svarer til et gennemsnitligt kontanthjælpsniveau. Timelønnen følger reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Socialmi-

nisteren fastsætter nærmere regler om det i 1. pkt. nævnte gennemsnitlige kontanthjælpsniveau.

§ 49 c. Der udbetales ungdomsydelse i indtil 5 måneder. Hvis den unge inden for denne periode får almindeligt lønnet arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes ungdomsydelsen og beskæftigelsen.

Stk. 2. Hvis den unge ikke efter 5 måneders forløb med ungdomsydelse har fået arbejde på det almindelige arbejdsmarked eller er startet på en uddannelse, kan der, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, ydes kontanthjælp efter afsnit III. Ungdomsydelsesperioden giver ikke i sig selv ret til hjælp efter reglerne for personer over 23 år. Unge, der uafhængigt af ungdomsydelsesperioden opfylder de almindelige betingelser i § 37 for at få hjælp efter reglerne for personer over 23 år, vil dog være berettiget hertil.

§ 49 d. Kommunalbestyrelsen kan supplere ordningen efter § 49 b med tilbud om uddannelse op til normal ugentlig arbejdstid. For sådan uddannelse udbetales til den unge en timesats beregnet på grundlag af den godtgørelse eller lignende, der sædvanligt ydes for uddannelse af pågældende art. Den ydelse, der udbetales for deltagelse i uddannelse, indgår ikke i niveauberegningen efter § 49 b.

§ 49 e. Afgørelse om, hvorvidt en ung er omfattet af reglerne i dette afsnit, træffes af det sociale udvalg.

3. I § 133, stk. 2, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Det samme gælder kommunens udgifter til løn, løntilskud og drift efter afsnit III A. Med

hensyn til kommunens udgifter til uddannelse jf. § 49 d, ydes der i stedet et statstilskud svarende til tilskuddet efter § 23 a, stk. 4, i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Der kan ikke til kommunens udgifter efter afsnit III A ydes statstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder m.v.«

§ 133. En kommunes udgifter til rådgivning og tilsyn efter afsnit II, til administration i øvrigt samt til dagforanstaltninger for børn og unge efter § 64 og § 69 afholdes endeligt af kommunen.

Stk. 2. Af en kommunes udgifter til bistand efter afsnit III refunderer staten 50 pct.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for afholdelse af udgifter til lægeerklæringer m.v. efter § 17.

4. Efter § 139 indsættes:

»§ 139 a. Socialministeren fremsætter forslag om revision af afsnit III A inden udgangen af 1991.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1989.

§ 3

Unge under 20 år, der på tidspunktet for den lovs ikrafttræden modtager kontanthjælp efter § 37, overgår til ungdomsydelse mod beskæftigelse. Dette gælder, hvis den unge er under 20 år ved førstkommande udbetaling af ungdomsydelse. Hvis den unge vil være fyldt 20 år inden da, omfattes pågældende ikke af ungdomsydelsesordningen, men fortsat af bistandslovens almindelige hjælpemuligheder.